

РЕШЕНИЕ

№ 37420

гр. София, 12.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **6625** по описа за **2025** година докладвано от съдия Биляна Икономова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на „Протос Рент“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 1917/27.05.2025 г. по АНД № 3801/2025 г. по описа на СРС, 130-и състав.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на съдебното решение, постановено в противоречие с материалния закон. Неправилно било посочено, че санкционирано лице следва да бъде „Протос Рент“ ЕООД, като не можело по ясен и категоричен начин да се определи адресатът на издадения електронен фиш /ЕФ/. Акцентира върху факта на разминаване на представени по делото различни екземпляри на ЕФ. Позовава се на чл. 188, ал. 2 ЗДвП, като приема, че следва да бъде ангажирана отговорността на представляващото дружеството лице, а не – на самото дружество. Липсвали мотиви относно налагането на административно наказание глоба на дружеството. При издаването на ЕФ били допуснати съществени процесуални нарушения. Моли оспореното решение и потвърдения с него ЕФ да бъдат отменени. Претендира разноски.

В съдебно заседание касаторът „Протос Рент“ ЕООД, редовно призован, не изпраща представител. Депозирани са молба-становище, с което се поддържа изложеното в жалбата и са акцентира върху разликата между връчения и оспорен ЕФ и представения по преписката. Моли оспореното решение и потвърдения с него ЕФ да бъдат отменени. Претендира разноски.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, редовно призован, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно призована, предлага решението да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, I касационен с-в, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 22.09.2023 г., в 13:27 часа моторно превозно средство „Тойота“, с рег. номер С., се движело в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], като до хотел „Премиер“ при ограничение на скоростта, въведено с пътен знак В-26 - 40 км/ч, автомобилът е засечен да се движи със 67 км/ч, от която скорост е приспаднат 3 % толеранс в полза на водача и същата се зачита като 64 км/ч. Нарушението е установено с АТСС с отразен регистрационен номер на автомобил, дата и час на измерването, мястото и скоростта, приложен е и снимков материал. Автомобилът бил собственост на „Протос Рент“ ЕООД, чийто едноличен собственик бил И. И., видно от справка за собственост на МПС. С ЕФ серия К № 8280211 на СДВР е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 4 във връзка с ал. 1, т. 3 ЗДвП, като е прието извършването на нарушение в условията на повторност съгласно чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗДвП. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства. При това с оспореното решение СРС е потвърдил издаден ЕФ серия К № 8280211 на СДВР, с който на И. Г. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

Настоящата съдебна инстанция приема, че волята на СРС е противоречива и неясна, което препятства извършването на проверката на обжалвания съдебен акт. В случая не е изяснен предметът на образуваното пред СРС производство, което рефлектира върху преценката за допустимост на жалбата и правилното конституиране на страните.

Видно от приложения към жалбата екземпляр на ЕФ серия К № 8280211 на СДВР, собственик, на когото е регистрирано процесното МПС, е „Протос Рент“ ЕООД, и на същия се налага за извършено нарушение по ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

Видно от приложения към преписката екземпляр на ЕФ серия К № 8280211 на СДВР, собственик, на когото е регистрирано процесното МПС, е И. Г. И., законен представител на „Протос Рент“ ЕООД, и на същия се налага за извършено нарушение по ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

Установява се при това, че за нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗДвП, извършено на 22.09.2023 г., в 13:27 часа при управление на моторно превозно средство „Тойота“, с рег. номер С., в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], до хотел Премиер, са издадени два отделни ЕФ с еднакви номера, като с всеки от тях е ангажирана административнонаказателната отговорност на различно лице. В този смисъл не е спазена разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП относно задължителния реквизит - собственика, на когото е регистрирано превозното средство. Вярно е, че съгласно чл. 188, ал. 2 ЗДвП предвиденото наказание са налага на законния представител на собственика, когато той е юридическо лице. Въпреки това субектът на нарушението, индивидуализиращ белег на всеки санкционен акт, следва да бъде ясно посочен, за да не остава съмнение на кое лице за кое конкретно нарушение всъщност се ангажира административнонаказателна отговорност. В случая индивидуализирането на субекта, на който се налага административно наказание, е от съществено значение и за

преценката спазен ли е при издаването на ЕФ материалният закон по време, място и лица, вкл. какъв е видът на административното наказание, което се налага съобразно субекта, на който се налага /физическо или юридическо лице/.

По делото не са събрани доказателства кой екземпляр на ЕФ на коя дата и на кого е връчен. В писмото, с което е изпратена административнонаказателната преписка, е посочено, че в информационните системи на МВР-АИС-АНД е отразена дата на връчване 07.02.2025 г. на ЕФ серия К № 8280211, но в отдел „Пътна полиция“ СДВР няма получено доказателство /разписка/ за връчването му.

Предвид това СРС не е изпълнил задължението си да изясни кой от двата екземпляра на ЕФ се оспорва и от кого, спазен ли е срокът за оспорване. Това е така, тъй като жалбата, с която е сезиран СРС и към която е приложен издаденият спрямо дружеството екземпляр на ЕФ, е депозирана от И. Г. И., в качеството му на управител и едноличен собственик на „Протос Рент“ ЕООД, а не – от дружеството, чрез управителя му. Вероятно това объркване е резултат от запознаването на съда с представената административнонаказателна преписка, но именно поради разминаването в екземплярите на ЕФ с един и същи номер за едно и също нарушение той е следвало да извърши по-задълбочена преценка за допустимост на жалбата, с която е сезиран. Вместо това въпреки конституирането на „Протос Рент“ ЕООД като страна в производството по смисъла на чл. 61, ал. 1 ЗАНН /видно от списък на призованите лица, призовка, протокол от открито съдебно заседание, съобщение за изготвяне на решението/, с оспореното пред настоящата съдебна инстанция решение, с направено изрично отбелязване, че производството е образувано по жалба на И. Г. И., СРС е потвърдил ЕФ, с който на същото това лице е наложено административно наказание за нарушението по ЗДвП. Формира се извод, че СРС е постановил съдебен акт, без да изясни предмета на спора и по този начин не става ясно кой от двата ЕФ всъщност е разгледал, съответно – поради каква причина е игнорирал факта на прилагане по делото на различен в частта на субекта екземпляр на ЕФ.

С цел обективното разрешаване на спора обжалваното решение следва да бъде отменено, а делото – върнато за ново разглеждане от друг състав на съда при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона /чл. 221, ал. 2 във връзка с чл. 222, ал. 2 и чл. 224 от АПК/. При новото разглеждане съдът следва да извърши преценка за допустимост на жалбата, при спазване на принципа за служебното начало и при необходимост след даване на указания за изясняване кое е лицето, което действително сезира съда, и кой е оспорваният от него ЕФ, да конституира при допустимост на жалбата страната в производството, съобразявайки разпоредбите на чл. 61, ал. 1 ЗАНН, чл. 188, ал. 2 и чл. 189, ал. 4 ЗДвП, и едва тогава да се произнесе по основателността на жалбата досежно издаден ли е законосъобразно оспореният ЕФ, като обсъди изрично издаването на два броя ЕФ за едно и също нарушение с идентично съдържание, различаващо се единствено в частта „собственик, на когото е регистрирано МПС/ползвател/.

На основание чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 226, ал. 3 АПК и доколкото спорът не е разрешен по същество, по аргумент от чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 143 АПК при новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I касационен с-в

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1917/27.05.2025 г. по АНД № 3801/2025 г. по описа на СРС, 130-и състав.
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с постановления от касационната инстанция съдебен акт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: